

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/296/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114211491
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Pátrovičová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4114211491.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: ZSE Energia, a.s., so sídlom Bratislava, Čulenova 6, IČO: 36 677 281, zastúpený: GRABAN, TORMA & PARTNERS s.r.o., so sídlom Košice, Kováčska 53, proti odporcovi: X.. S. Z. ml., bytom R., C. XX, o zaplatenie 842,20 eura s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 24. novembra 2014 č.k. 12C/203/2014-70, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Nitra (súd prvého stupňa) rozsudkom zo dňa 24. novembra 2014 č. k. 12C/203/2014-70 (napadnutý rozsudok) zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 842,20 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,035 % denne zo sumy 317,97 eura od 24.3.2011 do 30.6.2011, zo sumy 215,58 eura od 1.7.2011 do zaplatenia, zo sumy 318,18 eura od 25.5.2011 do zaplatenia, zo sumy 308,44 eura od 26.4.2011 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Zároveň zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 454,30 eura do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, pričom náhrada trov konania pozostáva zo sumy 50,50 eura za zaplatený súdny poplatok za návrh, ktoré je povinný zaplatiť navrhovateľovi a zo sumy 403,80 eura, čo sú trovy právneho zastúpenia, ktoré je povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu navrhovateľa.

V odôvodnení rozsudku súd prvého stupňa uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom zo dňa 14.4.2014 prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal od odporcu zaplatenia sumy 842,20 eura s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnil tým, že uzatvoril s odporcom zmluvu o združenej dodávke elektriny, v zmysle zmluvy mu dodával elektrickú energiu, za dodanie tovaru a služieb mu vystavil nasledovné faktúry na sumu 317,97 eura, z ktorej čiastočne odporca uhradil sumu 102,39 eura, na sumu 323,10 eura a na sumu 323,31 eura, z ktorých si neuplatňuje už v nich vyčíslený úrok z omeškania vo výške 4,92 eura a 13,87 eura. Dĺžnú sumu 215,58 eura plus 318,18 eura plus 308,44 eura odporca neuhradil.

Vo veci vydal dňa 27.5.2014 platobný rozkaz sp. zn. 14RO 143/2014, proti ktorému podal odporca v zákonnej lehote odpor, v ktorom uviedol, že faktúry boli vystavené ako preddavkové faktúry, neboli vystavené na základe skutočnej spotreby a vzniesol námietku premlčania.

Ďalej súd prvého stupňa uviedol, že na základe vykonaného dokazovania zistil, že medzi navrhovateľom a odporcom bola dňa 27.9.2010 uzatvorená Zmluva o združenej dodávke elektriny č. 140277564 s dohodnutým odberným miestom č. 3107097278 na Akademickej 1 v Nitre. Jednalo sa o prevádzku bufetu v N - Centro Nitra. Predmetom zmluvy bol záväzok navrhovateľa dodávať elektrinu do odberného miesta. Zmluva bola uzatvorená na dobu určitú do 27.9.2011. V zmysle všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, sa s poukazom na bod 10.2. všeobecných obchodných podmienok zmluva zmenila na zmluvu uzavretú na dobu neurčitú, pretože žiadna zo zmluvných strán neoznámila písomne druhej strane, že trvá na zániku zmluvy uplynutím dohodnutej

doby. Navrhovateľ dodával odporcovi elektrickú energiu a za dodanie tovaru a služieb - elektriny vystavil odporcovi faktúry: 1. faktúra č. 7110943526 na sumu 317,97 eura, splatná dňa 24.3.2011, 2. faktúra č. 7110965617 na sumu 323,10 eura, splatná dňa 25.5.2011, 3. faktúra č. 7140526965 na sumu 322,31 eura, splatná dňa 26.4.2011. Z faktúry na sumu 323,10 eura si navrhovateľ neuplatňoval sumu 4,92 eura, čo sú vo vyfakturovanej sume už započítané úroky z omeškania a tak dlžná suma z tejto faktúry je suma 318,18 eura. Z faktúry na sumu 322,31 eura si navrhovateľ neuplatňoval sumu 13,80 eura, čo sú vo vyfakturovanej sume už započítané úroky z omeškania a tak dlžná suma z tejto faktúry je suma 308,44 eura.

Z faktúry na sumu 317,97 eura si navrhovateľ neuplatňoval sumu 102,39 eura a tak dlžná suma z tejto faktúry je suma 215,58 eura, pretože suma 102,39 eura je preplatok, ktorý mal byť odporcovi vrátený, lenže vrátený mu nebol, pretože odporca neuhradil vystavené zálohové faktúry.

Konštatoval, že faktúry, ktoré sú predmetom tohto sporu sú vystavené ako preddavkové faktúry, boli vystavené na základe predpokladanej spotreby s poukazom na tú skutočnosť, že v zmluve konkrétne v čl. V Zmluvy bol dojednaný ročný odpočet elektrickej energie a v zmysle bodu 8.3 všeobecných obchodných podmienok sa v takom prípade odberateľovi fakturuje mesačne a spotreba je odhadnutá na základe predpokladanej dodávky elektriny.

Odporca neuhradil vystavené faktúry od marca 2011, preto navrhovateľ odstúpil od zmluvy a to listom zo dňa 30.5.2011, pretože neuhradenie preddavku alebo faktúry v lehote splatnosti, ani v dodatočne určenej lehote je s poukazom na bod 10.5 všeobecných obchodných podmienok podstatným porušením zmluvy a je dôvodom na odstúpenie od zmluvy.

Z vyúčtovacej faktúry a jej príloh vyplýva, že odporca mal na základe vystavených preddavkových faktúr zaplatiť za mesiace marec, apríl, máj 2011 sumu 963,38 eura (317,97 eura + 322,31 eura + 323,10 eura). Podľa skutočne nameraných hodnôt odpísaných z hodín mal byť odporcovi vrátený preplatok vo výške 102,39 eura. Žalovaná dlžná suma je tak vypočítaná nasledovne: 963,38 eura (preddavkové faktúry) - 102,39 eura (preplatok) - 4,92 eura (vyčíslené úroky z omeškania) - 13,87 eura (vyčíslené úroky z omeškania) = 842,20 eura.

Súd prvého stupňa vec právne posúdil podľa § 409 ods. 1, § 369 ods. 1, § 397 Obchodného zákonníka a dospel k záveru, že medzi účastníkmi konania bola platne a riadne uzatvorená písomná Zmluva o združenej dodávke elektriny, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli všeobecné obchodné podmienky. Navrhovateľ si svoje povinnosti vyplývajúce mu z uzatvorenej zmluvy splnil a dodával odporcovi do dohodnutého odberného miesta elektrinu, za čo bol odporca povinný zaplatiť riadne a včas vystavené faktúry, pričom faktúry, ktoré sú predmetom tohto sporu neuhradil. Odporca tvrdil, že vystavené faktúry sú neplatné, nespĺňajú náležitosti podľa zákona o DPH, vzniesol námietku premlčania. V prvom rade sa vypořiadal so vznesenou námietkou premlčania a dospel k záveru, že návrh navrhovateľa premlčaný nie je. Na daný prípad aplikoval ustanovenia Obchodného zákonníka, pretože sa jednalo o dodávku elektrickej energie do prevádzkarne odporcu, a teda odporca odoberal elektrickú energiu na svoje podnikateľské účely. V čase uzatvárania zmluvy odporca vykonával podnikateľskú činnosť. Obchodný zákonník v ustanovení § 397 stanovuje štvorročnú premlčaciu lehotu, faktúry, ktoré sú predmetom tohto sporu boli splatné dňa 24.3.2011, 26.4.2011, 25.5.2011. Návrh bol Okresnému súdu Nitra doručený dňa 14.4.2014, teda odo dňa splatnosti jednotlivých o faktúr ku dňu podaniu návrhu na súd ešte neuplynula štvorročná premlčacia doba, návrh bol podaný v lehote a včas. Čo sa týka ďalšej námietky odporcu, že faktúry sú neplatné, s takýmto tvrdením odporcu sa nestotožnil, účastníci konania si dohodli ročný odpočet elektrickej energie a preto boli mesačne faktúry vystavované ako preddavkové a to na základe odhadnutej, predpokladanej spotreby elektrickej energie a následne bola vystavená vyúčtovacia faktúra, ktorá vychádzala z nameraných hodnôt podľa skutočne spotrebovanej elektrickej energie podľa hodín. Odporca dodanú elektrickú energiu spotreboval, a preto je povinný za ňu zaplatiť, dôkazom o skutočnej spotrebe elektrickej energie je vyúčtovacia faktúra, ktorá obsahuje údaje - namerané hodnoty podľa hodín podľa skutočnej spotreby, za ktorú je odporca povinný navrhovateľovi zaplatiť. Z vyúčtovacej faktúry a jej príloh vyplýva, že odporca mal na základe vystavených preddavkových faktúr zaplatiť za mesiace marec, apríl, máj 2011 sumu 963,38 eura (317,97 eura + 322,31 eura + 323,10 eura). Podľa skutočne nameraných hodnôt odpísaných z hodín mal byť odporcovi vrátený preplatok vo výške 102,39 eura. Žalovaná dlžná suma je tak vypočítaná nasledovne: 963,38 eura (preddavkové faktúry) - 102,39 eura (preplatok) - 4,92 eura (vyčíslené úroky z omeškania) - 13,87 eura (vyčíslené úroky z omeškania) = 842,20 eura.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd prvého stupňa zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 842,20 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,035 % denne zo sumy 317,97 eura od 24.3.2011 do 30.6.2011, zo sumy 215,58 eura od 1.7.2011 do zaplataenia, zo sumy 318,18 eura od 25.5.2011 do zaplataenia, zo sumy 308,44 eura od 26.4.2011 do zaplataenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, pričom výška úroku z omeškania je v súlade s § 369 ods. 1 ObZ, pričom výška úrokov z omeškania v súlade s všeobecnými obchodnými podmienkami s poukazom na bod 8.11 všeobecných obchodných podmienok zmluvy. Počiatok omeškania je deň splatnosti jednotlivých faktúr, v prípade faktúry na sumu 317,97 eura je požadovaný úrok z omeškania odo dňa splatnosti faktúry do 30.6.2011, kedy došlo k vyhotoveniu faktúry na sumu 102,39 eura, čo je preplatok, ktorý by bol odporcovi vrátený, ak by mal uhradené preddavkové faktúry a následne je žiadaný úrok z omeškania od 1.7.2011 zo zvyšnej dlžnej sumy 215,58 eura.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP tak, že úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania vo výške 454,30 eura, ktoré pozostávajú zo sumy 50,50 eura za zaplatený súdny poplatok za návrh, zo sumy 403,80 eura, čo sú trovy právneho zastúpenia za 4 úkony právnej pomoci: 1. príprava a prevzatie veci, 2. podanie návrhu na súd, 3. vyjadrenie k odporu, 4. účasť na pojednávaní dňa 24.11.2014 - 4 x 51,45 + 4 x 8,04 eura režijný paušál, čo je spolu suma 237,96 eura, ďalej trovy právneho zastúpenia pozostávajú zo sumy 44,94 eura, čo sú výdavky na cestovné na pojednávanie za cestu Bratislava - Nitra - Bratislava a zo sumy 53,60 eura, čo je náhrada za stratu času za cestu Bratislava - Nitra - Bratislava, čo sú 4 začaté polhodiny po 13,40 eura. Spolu je to suma 336,50 eura plus je 20 % DPH = 403,80 eura. Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie odporca, žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a návrh zamietnuť, alebo zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uviedol, že navrhovateľ si uplatňuje úhradu neplatných dokladov, bez preukázania dodania elektrickej energie v jednotlivých dokladoch. Vystavením neúčtovného dokladu len na základe odhadu nevzniká navrhovateľovi právny nárok na úhradu súm. Doklady sú v rozpore so zákonom o dani z pridanej hodnoty. Súd prvého stupňa sa nevysporiadal s jeho námietkou, že dané doklady nie sú platnými faktúrami v zmysle zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty. Tento zákon presne definuje faktúru a jej potrebné náležitosti a kedy je osoba povinná vystaviť faktúru. Poukázal na to, že namietal, že vystavené doklady nepreukazujú dodanie elektrickej energie. Navrhovateľ ani v jednom z nárokovných dokladov neuvádza hodnoty podľa údajov meradla, takto vystavené doklady nemožno považovať za faktúru. Navrhovateľ nepreukázal dodanie spotrebovanej energie, tak ako si uplatňuje uhradiť a nepreukázal ani vznik ostatných nárokov (úroky z omeškania). Navrhovateľ ako dôkaz predložil inú faktúru s číslom 7101890967, ktorá bola odporcovi doručená až počas pojednávania, ktorej úhradu si však navrhovateľ nenárokuje. Uviedol, že zo strany súdu mu nebol poskytnutý žiadny priestor na pojednávaní, aby si daný dokument preštudoval a mohol sa k nemu vyjadriť priamo na pojednávaní, čo je porušenie jeho práv. Poukázal na to, že v danej faktúre ani v jej prílohách nie je uvedený stav elektromera k dátumom 1.3.2011, 31.3.2011, 1.4.2011, 30.4.2011, 1.5.2011, 31.5.2011, z čoho jednoznačne vyplýva, že navrhovateľ nevedel v jednotlivých mesiacoch koľko mu dodal elektrickej energie, a teda mu nemohol vystaviť platné faktúry podľa zákona o DPH za toto obdobie. Mohol vystaviť len neúčtovné doklady, čo aj vykonal. Na ich úhrade sa však zmluvne nedohodli. Doklady považuje za neplatné a priamo porušujúce zákon z dôvodu, že obsahujú zdanenie vo forme dani z pridanej hodnoty. K zdaneniu môže prísť len v prípade, ak sa zdaniteľný obchod už uskutočnil. Znenie zmluvy ohľadne mesačného fakturovania na základe odhadu považuje za právne neuskutočniteľné. Nikde v zmluve nie je dohodnuté, že je ako odporca povinný uhrádzať iné doklady ako faktúry, teda ani preddavky alebo iné doklady požadujúce preddavkové platby. Preddavky sú povinné podľa znenia uhrádzať len odberatelia s mesačným odpočtom. Vytkol odvolaciemu súdu, že sa nezaoberal jeho námietkami uvedenými v odpore proti platobnému rozkazu.

K odvolaniu odporcu sa písomne vyjadril navrhovateľ, žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Konštatoval, že v zmysle čl. VIII bod 8.1 Všeobecných obchodných podmienok pre oprávnených odberateľov so zmluvou o združenej dodávke elektriny ZSE Energia, a. s., účinných od 1.1.2011 a v zmysle zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty, s poukazom na uvedené a § 19 ods. 2 a 3 zákona o DPH, je nepochybné, že zabezpečovanie dodávky elektriny a s tým súvisiacich distribučných služieb predstavuje opakované dodanie služby, pričom dňom dodania vzniká súčasne navrhovateľovi ako platiteľovi DPH daňová povinnosť. Pokiaľ ide o špecifikáciu okamihu dodania služby poukázal na § 19 ods. 3 zákona o DPH. Zákon o DPH predpokladá uzavretie zmluvy na určité obdobie, v rámci ktorého sa v súlade s dohodou zmluvných strán uskutočňujú dodávky tovaru a služby. Taktiež

ponecháva zmluvným stranám možnosť určiť, akým spôsobom, resp. za aké obdobie budú platby uskutočňované za čiastočne, či opakovane dodávaný tovar a služby. Do pozornosti odvolacieho súdu dali Zmluvu o združenej dodávke elektriny č. 140277564 zo dňa 27. 09. 2010 uzatvorenej na zmluvné obdobie od 27.9.2010 - 27.9.2011, pričom sa zmluvné strany dohodli na ročnom období za vystavovanie faktúr za spotrebu elektriny a súčasne na mesačnom vyhotovovaní faktúr odhadom v celkovom počte 11 faktúr. Taktiež sa dohodli, že odporca bude pravidelne platiť za jednotlivé uskutočnené dodávky elektriny a distribúciu elektriny platby na základe 11 faktúr vystavených odhadom. Navrhovateľ mal za to, že predpoklady stanovené zákonom o DPH vo vzťahu k opakovanému dodávaniu tovarov a služieb boli naplnené a zmluvné strany sa riadne dohodli vo vzájomných právach a povinnostiach, t. j. na opakovaných dodávkach elektriny a spôsobe úhrad za opakujúce sa dodávky v jednotlivých obdobiach. Ďalej poukázal na čl. I bod 1.3 zmluvy. V čase, kedy došlo k omeškaniu odporcu s úhradou žalovaných a odporcom namietaných faktúr sa na zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania vzťahovali Všeobecné obchodné podmienky (ďalej len „VOP“) účinné od 1.1.2011. Odporca mal s navrhovateľom v zmluve dohodnuté odpočty reálne spotrebovanej elektriny na ročnej báze s tým, že bol súčasne zaviazaný uhrádzať navrhovateľovi platby za priebežne dodávanú elektrinu na mesačnej báze a tieto úhrady vychádzali z odhadovaného množstva spotrebe elektriny za príslušný mesiac. V tejto súvislosti poukázal na čl. VIII bod 8.3 a bod 8.4 VOP. Z týchto ustanovení VOP vyplýva, že postup navrhovateľa pri vystavovaní jednotlivých faktúr bol plne v súlade s ich vzájomnou dohodou. Navrhovateľ odporcovi mesačne vyhotovoval faktúry na základe odhadovanej spotreby elektriny a následne vyhotovil konečnú, tzv. vyúčtovaciu faktúru, v ktorej odporcovi fakturoval celkovú reálnu spotrebu elektriny za príslušné obdobie a súčasne v nej odpočítal faktúry vyhotovené odhadom, a to odhladiac od toho, či boli priebežne odporcom hrazené alebo nie. S poukazom na uvedené prináležalo právo navrhovateľa domáhať sa od odporcu, aby uhradil jednotlivé faktúry vystavované na mesačnej báze na základe odhadovanej spotreby elektriny, pretože odporcovi bola reálne elektrina dodávaná a on ju priebežne spotrebovával. Spočiatku odporca vyhotovované faktúry na báze odhadu uhrádzal, a to až do dňa nasledujúcom po splatnosti prvej žalovanej faktúry č. 7110943526 zo dňa 8.3.2011 splatnej dňa 24.3.2011 za obdobie od 1.3.2011 - 31.3.2011. Predchádzajúce úhrady faktúr vystavované na základe odhadu nepoprel ani odporca. Do pozornosti dal čl. V bod 5 a bod 5.5 VOP. Odporca ani raz počas trvania zmluvného vzťahu nevyužil možnosť reklamácie a ani raz nepoukázal na prípadnú nesprávnosť faktúr, či nimi vyúčtovanej spotreby. Aktuálne tvrdenia odporcu v jeho odvolaní, resp. už na pojednávaní dňa 24.11.2014 o neplatnosti vystavených a žalovaných faktúr považoval navrhovateľ za účelovú obranu, ktorá je neopodstatnená a nepreukázaná. Odporca neuhradil ani ďalšie faktúry vystavené pod 25.3.2011, a to aj napriek tomu, že zmluvný vzťah aj naďalej trval a bol povinný tieto faktúry uhradiť. Odporca naďalej elektrinu odoberal a spotrebovával, navrhovateľ teda dodávky neprerušil ani neobmedzil. Taktiež považoval za nedôvodné spochybňovať odberné miesto odporcu, keď elektrina bola dodaná a odporca bol povinný za túto službu zaplatiť bez ohľadu na to, že išlo o faktúry vystavené na základe odhadu. Taktiež nie je dôvodné, aby odporca poukazoval na neplatnosť faktúr, resp. ich spochybňoval ako riadne účtovné doklady a na základe toho odmietal za spotrebovanú elektrinu zaplatiť. To, že sa odporca dostal do zjavného omeškania s úhradou faktúr, viedlo k predpokladom pre ukončenie zmluvy zo strany navrhovateľa odstúpením, pretože takéto správanie predstavuje podstatné porušenie Zmluvy. V tomto smere poukázal na čl. X bod 10.5 a zároveň bodu 8.11 VOP. Vzhľadom k tejto situácii navrhovateľ odstúpil s účinnosťou od 29.6.2011 od Zmluvy a v nadväznosti na to vystavil dňa 30.6.2011 vyúčtovaciu faktúru č. 7101890967 splatnú dňa 18.7.2011, v ktorej vyfakturoval rozdiel cien skutočne spotrebovanej elektriny na základe odpočtov a ceny ohľadom spotrebovanej elektriny. Výslednou cenou bola suma 86,77 eura, ku ktorej bola pripočítaná DPH s tým, že v konečnom dôsledku išlo o preplatok. Preplatok bol kompenzovaný s prvou odporcom neuhradenou faktúrou č. 7110943526 a o sumu preplatku bola faktúra ponížená. Navrhovateľ však zdôraznil, že vo vyúčtovacej faktúre odčítal ceny skutočne spotrebovanej elektriny a odhadom spotrebovanej elektriny bez ohľadu na to, či odporca uhradil všetky zálohové platby alebo nie. Keďže odporca platby za mesiac marec - máj neuhradil, mu boli tieto faktúry vo vyúčtovacej faktúre odčítané. Navrhovateľ mal za to, že odporca sa len účelovo bráni, neberúc do úvahy jednoznačné a preukázané fakty svedčiacie proti nemu, teda že elektrinu odoberal, spotrebovával a reálna spotreba mu bola pri ukončení zmluvného vzťahu riadne vyfakturovaná vyúčtovacou faktúrou, a teda bol povinný tieto platby zálohových faktúr za odber elektriny aj dodatočne uhradiť. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam mal navrhovateľ za to, že nemožno spochybňovať platnosť zálohových faktúr. Záverom si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 71,81 eura za jeden úkon právnej služby v sume 51,45 eura, režijný paušál za rok 2015 v sume 8,39 eura a 20 % DPH vo výške 11,97 eura.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku - ďalej OSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 OSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 OSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 OSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 OSP) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. a/, c/ a f/ OSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ OSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie z dôvodu nepreskúmateľnosti, nedostatok dôvodov, čím bola účastníkom konania odňatá možnosť konať pred súdom a pre nedostatočne zistený skutkový stav a nesprávne právne posúdenie. Podľa § 221 ods. 1 písm. f/ OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Podľa § 157 ods. 2 OSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhované dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Súd je povinný rozsudok odôvodniť spôsobom zakotveným v ustanovení § 157 ods. 2 OSP, čo je jedným z princípov riadneho a spravodlivého procesu vyplývajúcich z Listiny základných práv a slobôd ako aj z článku 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý predstavuje súčasť práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov a právnymi závermi. Stav, kedy rozsudok neobsahuje náležitosti uvedené v ust. § 157 ods. 2 OSP vedie v konečnom dôsledku k tomu, že sa stáva nepreskúmateľným. Ak je rozhodnutie súdu prvého stupňa nepreskúmateľné, musí ho odvolací súd zrušiť, pretože inak by zaťažil konanie vadou, ktorá môže mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Nedostatok odôvodnenia písomného vyhotovenia rozhodnutia je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasledujúcich Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Judikatúra nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument. Aj rozhodnutie formou uznesenia (ak nejde o rozhodnutie, ktorým sa celkom vyhovuje návrhu, ktorému nikto neodporoval alebo o uznesenie, ktoré sa týka vedenia konania) musí obsahovať odôvodnenie, pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami účastníka. Odôvodnenie písomného vyhotovenia rozhodnutia súdu musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesta pre dohady a domnienky.

Zákonom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozhodnutia súdu je nie len formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezdôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí súdu, t.j. musí byť preskúmateľné. Porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá zároveň aj dôvodnosť podaného odvolania.

Podľa § 221 ods. 1 písm. h/ OSP, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak súd posúdil vec podľa normy, ktorá na daný skutkový stav nedopadá, alebo právnu normu síce určil správne, avšak nesprávne ju interpretoval, alebo ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

V danej veci navrhovateľ sa návrhom domáhal zaplatenia preddavkových platieb za dodávku elektriny za mesiace marec, apríl a máj 2011 v celkovej sume 842,20 eura vrátane úroku z omeškania a poplatkov za upomienku. V priebehu konania predložil faktúru č. 7101890967, ktorou boli vyúčtované skutočné náklady za dodávku dodanej elektriny odporcovi podľa odpočtu meradla za obdobie 1.1.2011 - 29.6.2011. V tejto faktúre je uvedený k 1.1.2011 počiatkový stav meradla 4760 kWh a k 29.6.2011 konečný stav meradla 11532 kWh, odhadom fakturovaná spotreba v sume 1.286,19 eura bez DPH, fakturovaná spotreba na základe odpočtu v uvedenom období v sume 1.199,42 eura bez DPH, rozdiel = preplatok v sume 86,77 eura bez DPH, 104,12 eura s DPH, 102,39 eura po odpočítaní poplatku za upomienku v sume 1,73 eura. Ďalej je vo faktúre uvedené, že za mesiace marec, apríl a máj 2011 sú neuhradené doklady vo výške 963,38 eura. Právna zástupkyňa navrhovateľa na pojednávaní pred súdom prvého stupňa dňa 24.11.2014 uviedla, že odporca faktúry uhrádzal až do marca 2011, kedy prestal platiť, neplatil ani za mesiace apríl a máj 2011.

Súd prvého stupňa sa v priebehu konania nezaoberal námietkou odporcu uvedenou v odpore proti platobnému rozkazu, že navrhovateľ nevystavil faktúru na základe odpočtu meradla spotreby elektriny v zmysle bodu 8.4 všeobecných podmienok, nevyčíslil reálnu spotrebu elektriny, čo je v rozpore s obchodnými podmienkami. Uviedol, že predložené faktúry nepredstavujú skutočne dodanú energiu (sú len predpokladom), nepovažuje ich za oprávnené. Odporca na pojednávaní pred súdom prvého stupňa uviedol, že faktúry sú v rozpore so zákonom o DPH, pretože neobsahujú spotrebovanú elektrickú energiu a považuje ich za premičané. Uviedol, že si je vedomý toho, že je povinný zaplatiť za skutočne odobratú energiu. Odpočet mu mal byť vystavený v máji 2011 po ukončení zmluvného vzťahu, bol mu dodaný niekedy v priebehu roku 2012.

Odporca až v odvolaní uviedol podrobné dôvody, pre ktoré považuje faktúry o preddavkových platiach za neplatné. V priebehu konania pred súdom prvého stupňa uviedol iba všeobecné tvrdenia, že sú neplatné, lebo sú v rozpore so zákonom o DPH, pretože nemajú požadované náležitosti.

Súd prvého stupňa sa touto námietkou odporcu nezaoberal, nevyporiadal sa s tým či navrhovateľom predložené preddavkové faktúry sú platné. Taktiež sa nezaoberal tým, že navrhovateľ sa návrhom na začatie konania domáhal zaplatenia preddavkov za dodávku elektrickej energie na základe troch preddavkových faktúr. V priebehu konania predložil faktúru o vyúčtovaní skutočnej spotreby za čas 1.1.2011 - 29.6.2011, pričom svoj návrh nezmenil. Súd prvého stupňa zhrubne vypočítal sumu, ktorú navrhovateľovi priznal, keďže vychádzal aj z preddavkov stanovených odhadom a aj z preplatku vypočítaného podľa skutočne nameranej spotreby. Pokiaľ mal za to, že nárok je dôvodný a že je potrebné vychádzať z faktúry o vyúčtovaní skutočnej spotreby za čas 1.1.2011 - 29.6.2011 i bez zmeny návrhu, potom mohol vychádzať pri výpočte nedoplatku iba z nej, zo skutočných nákladov, zo sumy, ktorú odporca v danom období celkovo zaplatil preddavkovo. Chybne odrátal vyčíslený preplatok iba zo sumy, ktorá predstavuje preddavkové platby a aj to iba za tri mesiace.

Vec právne posúdil iba podľa ustanovení Obchodného zákonníka, pričom dodávka elektrickej energie sa v prvom rade riadi špeciálnou právnou úpravou. V čase ktorý je predmetom konania bol tým právnym predpisom zákon č. 656/2004 Z. z. o energetike. Súd prvého stupňa teda vec nedostatočne právne posúdil. Nezaoberal sa ani všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré sú súčasťou zmluvy o združenej dodávke elektriny.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom súd prvého stupňa bude postupovať v naznačenom smere, za tým účelom vykoná relevantné dokazovanie a svoje nové rozhodnutie zdôvodní v súlade s platnou právnou úpravou.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.